

er i høj Grad paakrævet. Der laves f. Eks. til Auktioner en utrolig Mængde daarlige Møbler, som i helt ny Tilstand gaar paa Auktion. Det var dog vist ikke Meningen, at man skulde afsætte disse Varer paa den Maade. Det var sikkert Meningen med Auktioner, at paa dem skulde man kunne sætte Dødsboer eller sit Indbo, hvis man ser sig nødsaget til at realisere det, og derved opnaa en let og god Afsætning. Der importeres tillige store Masser af fremmede Varer, som sættes til Auktion. En Mængde deraf er, som vi har haft Lejlighed til at se gennem Henvendelsen fra de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, imiteret, efterlavet Gods, Ting, som man rent ud sagt næsten snyder Befolkningen med, hvis man sælger dem for ægte Ting. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om at tage under alvorlig Overvejelse, om vi ikke kunde faa forelagt og gennemført en kraftig Lov mod Auktionsvæsenet.

Da Lovforslaget jo nu gaar i Udvalg — jeg antager, at Venstres ærede Ordfører vil foreslaa det, ellers vil jeg gøre det —, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger. Vi hilser, som sagt, med Glæde Forslaget med Undtagelse af Bestemmelsen om Paataleretten.

H. Trier: Jeg kan ikke som den ærede foregaaende Taler udtale mig med den Sagskundskab, som den daglige Erfaring giver. Jeg kan heller ikke som han sige „vi“ ved Omtalen af de Medborgere, for hvis Virksomhed dette Lovforslag giver Regler. Jeg kan kun henholde mig til, hvad der foreligger for Offentligheden, særlig gennem de Udtalelser, som de forskellige Organisationer har indsendt til Ministeriet, og af hvilke det fremgaar, at man fra den Side, i det hele og store set, mener, at den Lov, som Lovforslaget er en Revision af, har virket tilfredsstillende, selv om der er Punkter, hvor man kunde ønske Ændringer. Det vilde ikke have været uden Betydning, hvis der havde foreligget lignende Udtalelser fra den anden Part, nemlig dem, der køber, om Forbrugernes Forhold til denne Ordning ogsaa kunde dokumenteres, saaledes at man vidste, om der er Tilfredshed i den almindelige borgerlige Verden med de Regler, der her gives. Men det lader sig jo af Mangel paa Organisation af Forbrugerne ikke saa let gøre. Man maa da nøjes med et omtrentligt Skøn, og dette Skøn maa dog vist nok i det hele gaa ud paa, at man ogsaa fra den Side har ment, at det var heldigt, at en saadan Lov var gen-

nemført, og at den i det store og hele har virket ogsaa i Forbrugernes Interesse.

Der er omtalt enkelte Punkter, som jeg ogsaa havde tænkt mig at henlede Opmærksomheden paa, skønt de er ganske underordnede. Det ene er Spørgsmaalet om det Forbud, der er mod at sælge en Vare billigere end den Pris, der er paatrykt Varen. Det kan jo forstås eller ses fra forskellig Side. Naar det siges, at man ikke maa sælge billigere, hvis ikke den sælgendes Fortjeneste er mindst 25 pCt., saa ser det ud, som om det var for at beskytte Sælgeren mod en for ringe Indtægt af den Vare, han sælger. Det har dog formodentlig ikke været Meningen. Hvorfor man skal beskytte en Mand mod sig selv, ser jeg ikke rigtig; hvis han mener at kunne klare sig med en ringere Indtægt, hvorfor skulde man saa forbyde ham at gøre sine Varer billigere. Jeg antager, som det ogsaa er udtalt af den ærede foregaaende Taler, at Meningen slet ikke egentlig har været den at forhindre ham i at sælge denne enkelte Vare billigere, men at Meningen har været at forhindre ham i paa den Konto at tilføre sig en Kundekreds ogsaa paa andre Omraader, hvor han kunde gøre sig betalt for den mindre Indtægt, han fik af den enkelte Vare. Jeg ved ikke, om man kan gaa saa vidt at sige, at det er en dokumenteret Grund til at forbyde ham at sælge billigere, et Faktum er det dog, at den, der køber denne enkelte Vare, har faaet den billigere og sparer Penge. Hvis han har Mistillid til Manden paa andre Omraader, kan han jo sige: Jeg vil indskrænke mig til at købe den Vare hos denne Mand, om hvilken jeg ved, at den er billigere, end jeg kan faa den andre Steder, og saa i øvrigt lade være at købe hos ham andre Ting, for hvilke jeg ikke har nogen Garanti i den Retning. Saa det kan jo gerne være, det er et Spørgsmaal, man skulde overveje lidt nærmere.

Et andet, endnu meget mere underordnet Spørgsmaal, som ogsaa er blevet omtalt, er et, som staar i et meget fjernt, men dog ikke absolut intetsigende Forhold til Bestikkelse. Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler, der mente, at Bestikkelsesspørgsmaalet var et saa indviklet og sammensat Spørgsmaal, at det var vanskeligt at ordne ved Lov, og at det derfor var rigtigt af Ministeren ikke at tage det med. Det Glimt af Bestikkelse, som er omtalt i Lovforslaget her, er Spørgsmaalet om Tilgift. Tilgift er ogsaa en Form for Bestikkelse, og dér er jeg enig med den ærede